

[Aase Olesen]

en, ved jeg ikke. Det er i hvert fald på det grundlag, jeg har sagt, hvad jeg hidtil har sagt.

Og så en anden ting. Min taletid var udløbet før, men når jeg sagde, at jeg syntes, at tilskudsløsningen var uanvendelig, så må jeg vel uddybende sige, at vi ikke ønsker at give tilskud til ejendomsskatter. Hvis ejendomsskatterne er rigtige, så skal man ikke begynde at give tilskud til dem, og det handler vel om at finde ud af, hvordan retningslinjerne skal være for de her ting og derefter ansætte værdierne for ejendommene. Og er de så, som de er, ja, så må vi jo acceptere dem.

Men jeg ved ikke, om Socialdemokratiet har en analyse af problemets omfang. Når man nævner, at der er folk, der har fået syv-doblet deres ejendomsværdi, så kan det jo skyldes mange ting. Det kan skyldes, at der var nogle, der ikke kom højt nok op i den 17. almindelige vurdering. Jeg tror altså ikke, at stigningerne som sådan nødvendigvis er fuldstændig forkerte. Det betyder ikke, at man ikke kan lave nogle ordninger for folk, og det kan jo være et eller andet med, at ejendommene ikke kan stige mere end så og så meget over en årrække. Jeg kommer ikke i dag med nogen løsninger, det må jeg med det samme sige.

Hr. Lykketoft efterlyste, hvad vi ville sætte i stedet. Det mener jeg vi må have lov til at undlade at melde på i dag, for vi vil for det første gerne kende problemets omfang, når klagesagerne er færdigbehandlet, og for det andet se på, hvor meget det så drejer sig om for de enkelte mennesker, og hvad problemet skyldes.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg tror, det ville være muligt for Folketingets skatteudvalg meget hurtigt ved henvendelse dels til Statsskattedirektoratet, dels til Boligselskabernes Landsforening at få en konkret oversigt over problemets omfang. Så det skulle ikke betyde, at vi behøvede at vente, til alle klager var behandlet, hvilket jeg nok mener der er en risiko for tager væsentlig længere tid, end fru Aase Olesen håber.

Men jeg var glad for én ting i det sidste, fru Aase Olesen sagde, nemlig anerkendelsen af det helt praktiske synspunkt, som vi har anvendt på lejeværdien, og som vi har an-

vendt på overgangsreglerne i skattereformen: at uanset hvor rigtige de nye vurderinger eller de nye skatteregler er, så er der et hensyn at tage til de borgere, der skal tage den største procentvise eller absolutte tilpasning fra de gamle til de nye regler.

Jeg vil understrege, at det forslag, der er fremsat her, ikke er en generel kritik – det er der heller ikke nogen der har påstået, det har været en meget nøgtern debat på det punkt – af de nye ejendomsvurderinger. Det er en påpegning af, at der på to punkter er tale om, at man i den praktiske anvendelse af vurderingslovens principper er sprunget fra én praksis til en anden praksis, og det giver nogle voldsomme procentvise og absolutte stigninger. Derfor er der brug for nogle stødpudeordninger.

Hvis vi kan blive enige om det, så synes jeg, at der har været forholdsvis gode takter i debatten. Jeg synes bare, vi skal skynde os med at blive enige om det af hensyn til de mennesker, der er berørt. Og så synes jeg, at vi i lidt mere ro og orden – men uden at glemme, at vi også dér har brug for en afklaring – skal finde ud af, hvilke principielle ændringer i vurderingsloven der er påkrævet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om beskyttelse mod tvangsflytninger for ejere og lejere som følge af den 18. almindelige vurdering.

Af Dohrmann (FP) m.fl.

(Fremsat 18/11 86).